

NEKE OSOBITOSTI FLORE MAKROSKOPSKIH
GLJIVA U ŠUMI LUŽNJAKA
U REZERVATU PRAŠNIK

With Summary in English

MILUTIN JELIĆ i MILICA TORTIĆ

(Institut za botaniku i botanička bašta Prirodno-matematičkog fakulteta u Beogradu
i Institut za botaniku Sveučilišta u Zagrebu)

Priljeno 16. 1. 1973.

Uvod

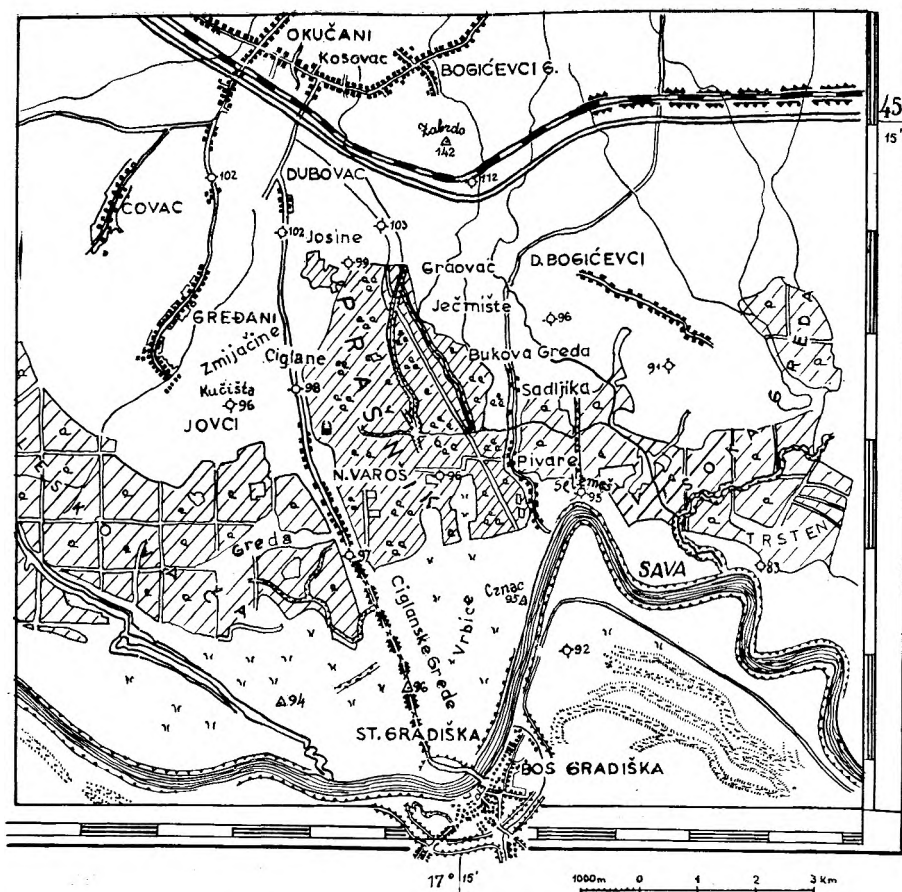
Tokom mikoloških proučavanja u vezi s rasprostranjenjem makromiceta u Posavini, drugi autor je (zajedno sa Stjepanom Tortićem, prof.) u srpnju 1971. godine uočio zanimljive osobitosti u flori makroskopskih gljiva u šumskom kompleksu Prašnik.

Iz tih razloga nastavili smo istraživanja zajedno u listopadu 1971, te ponovno u listopadu 1972. godine, s ciljem da ih još kompleksnije nastavimo i u narednim godinama. Rezultati dosadašnjih istraživanja predmet su ovoga rada.

Kratki prikaz ekoloških i vegetacijskih prilika
istraživanog područja

Šumski kompleks Prašnik prostire se između 45°11' i 45°14' sjeverne širine, odnosno 17°18' i 17°16' istočne dužine. Nalazi se na lijevoj obali rijeke Save, a pruža se s jugoistoka od terena Ciglanske Grede i Vrbiće, između naselja Nova Varoš i Pivare, prema sjeverozapadu, dopirući do Josine. Dužina mu u pravcu jugoistok-sjeverozapad iznosi oko 5 km, a širina se koleba u granicama 1—3 km. Nadmorska visina iznosi 96—99 metara (slika 1).

Tlo se razvilo na aluvijalno-diluvijalnim sedimentima, a sastoji se od ilovače s vapnenim konkcijama u dubini oko 1 m. Nivo podzemne

Sl. 1. Karta šumskog kompleksa Prašnik (originalna skica)

Fig. 1. Map of the forest of Prašnik (drawn by the author)

vode nalazi se prosječno na 2—3 m ispod površine. Do 1961. god. dolazilo je u toku proljeća i jeseni do poplava rijeke Save. Nailaženje poplavnih voda je zaustavljeno izgradnjom puta duž sjeverne granice odjela, pa se na površini tla povremeno zadržava samo oborinska voda.

Na ovom području prevladava podunavski klimatski tip s mediteranskim utjecajem. Maksimalne su oborine u proljeće i rano ljeto, dok je sekundarni maksimum u jesen. Prosječna godišnja količina oborina iznosi oko 800 mm. Najhladniji mjesec je siječanj s prosječnom minimalnom temperaturom $-0,5^{\circ}\text{C}$, a najtopliji srpanj s prosječnom temperaturom 22°C , dok prosječna godišnja temperatura zraka iznosi $11,0^{\circ}\text{C}$.

Vegetacija predjela Prašnik predstavljena je šumom hrasta lužnjaka (*Quercus robur* L.). Uz lužnjak dolaze poljski jasen (*Fraxinus angustifolia* Vahl.) i poljski brijest (*Ulmus campestris* L.). Na višim, sušim, položajima pojavljuje se obični grab (*Carpinus betulus* L.), koji je na pojedinim mjestima čak sađen, te mjestimice dominira u sastojini. U nižim položajima (depresijama) gdje je vlaga veća, raste i joha (*Alnus glutinosa* (L.) Gärtn.) topole (*Populus* sp.), vrbe (*Salix* sp.) itd. Od grmlja se nalazi žutilovka (*Genista elata* Wend.), glogovi (*Crataegus* sp.), divlja ruža (*Rosa* sp.), divlja kupina (*Rubus* sp.); ova posljednja čini na nekim mjestima šumu teško prohodnom. Nisko rašće se odlikuje nazočnošću šaševa (*Carex* sp.), štavlja (*Rumex sanguineus* L.), kopriva (*Urtica* sp.) i dr. U sastojinama u kojima dominira grab niže rašće je slabo razvijeno.

Najstariji dio ovog kompleksa, površine 52,49 ha, izdvojen je kao rezervat. Starost hrastovih stabala u rezervatu kreće se od 250 do 350 godina, visina srednjeg stabla iznosi 35 m, a prsni promjer oko 100 cm.*

Šuma Prašnik u fitocenološkom pogledu obuhvaća više od jedne zajednice, no mi smo prilikom naših istraživanja obuhvatili čitavi kompleks kao cjelinu, ne ulazeći za sada u detaljnije fitocenološko raščlanjivanje. Najintenzivnije smo proučavali mikofloru u rezervatu, a za komparaciju i mlađe sastojine, bez obzira na to koja vrsta drveta dominira.

* Za podatke o šumi Prašnik najljepše zahvaljujemo upravi šumarije Okučani.

Rezultati istraživanja

Na proučavanom području dosada smo našli ove vrste gljiva:

Vrsta	s. s.	m. s.	s-t
Xylariaceae			
<i>Hypoxylon fragiforme</i> (Pers. ex Fr.) Kickx	++	++	<i>Quercus</i> , <i>Carpinus</i>
<i>Daldinia concentrica</i> (Bull. ex Fr.) Ces. et Not.	+		<i>Ulmus</i>
<i>Xylospheera hypoxylon</i> (L.) Dum.	++	++	<i>Quercus</i> , <i>Carpinus</i>
<i>Xylospheera polymorpha</i> (Pers.) Grev.	+		<i>Quercus</i>
Diatrypaceae			
<i>Diatrype disciformis</i> (Hoffm. ex Fr.) Fr.		+	<i>Carpinus</i>
Pezizaceae			
<i>Peziza varia</i> (Hedw.) Fr.	++		<i>Quercus</i>
Meruliaceae			
<i>Merulius rufus</i> Pers.	+		<i>Quercus</i>
<i>Merulius tremellosus</i> Schrad. ex Fr.		+	<i>Carpinus</i>
<i>Phlebia radiata</i> Fr.	+		<i>Quercus</i>
Corticaceae			
<i>Peniophora quercina</i> (Pers.) Cooke	+	++	<i>Quercus</i>

Vrsta	s. s.	m. s.	s-t
Stereaceae			
<i>Stereum hirsutum</i> (Willd.) Fr.	+++	+++	<i>Quercus</i> , <i>Carpinus</i>
<i>Stereum purpureum</i> Pers.		++	<i>Populus</i>
Polyporaceae			
<i>Schizopora paradoxa</i> (Schrad. ex Fr.) Donk		+	<i>Carpinus</i>
<i>Schizopora phellinoides</i> (Pil.) Doman.		+	<i>Carpinus</i>
<i>Hapalopilus nidulans</i> (Fr.) P. Karst.		+	<i>Quercus</i>
<i>Bjerkandera adusta</i> (Willd. ex Fr.) P. Karst.	++	++	<i>Quercus</i> , <i>Carpinus</i> , <i>Ulmus</i>
<i>Bjerkandera fumosa</i> (Pers. ex Fr.) P. Karst.	+		<i>Quercus</i>
<i>Laetiporus sulphureus</i> (Bull. ex Fr.) Murr.	+		<i>Quercus</i>
<i>Tyromyces semipileatus</i> (Peck) Murr.		+	<i>Populus?</i>
<i>Fomes fomentarius</i> Fr.	+		<i>Quercus</i> , <i>Ulmus</i>
<i>Trametes gibbosa</i> (Pers.) Fr.		+++	<i>Carpinus</i>
<i>Trametes zonata</i> (Nees ex Fr.) Pil.		++	<i>Populus</i>
<i>Trametes versicolor</i> (L. ex Fr.) Pil.	++	++	<i>Quercus</i> , <i>Carpinus</i> , <i>Ulmus</i> , <i>Populus</i>
<i>Lenzites betulina</i> (L. ex Fr.) Fr.	++	++	<i>Quercus</i> , <i>Carpinus</i>
Ganodermataceae			
<i>Ganoderma adspersum</i> (S. Schulz.) Donk	+		<i>Quercus</i>
<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.) Pat.	+		<i>Quercus</i>
Hymenochaetaceae			
<i>Phellinus robustus</i> (P. Karst.) B. & G.	+		<i>Quercus</i>
<i>Hymenochaete rubiginosa</i> (Dicks. ex Fr.) Lév.	++		<i>Quercus</i>
Fistulinaceae			
<i>Fistulina hepatica</i> (Huds.) Fr.	+		<i>Quercus</i>
Boletaceae			
<i>Xerocomus rubellus</i> (Krbh.) Mos.		+	<i>M</i>
Tricholomataceae			
<i>Clitocybe nebularis</i> (Batsch ex Fr.) Kumm.		+	<i>S</i>
<i>Laccaria laccata</i> (Scop. ex Fr.) Bk. & Br.	++	++	<i>S</i>
<i>Panus tigrinus</i> (Bull. ex Fr.) Sing.		+	<i>Quercus?</i>
<i>Schizophyllum commune</i> Fr.	++	++	<i>Quercus</i> , <i>Populus</i>
<i>Oudemansiella radicata</i> (Rehl. ex Fr.) Sing.	+		<i>Quercus</i>
<i>Oudemansiella platyphylla</i> (Pers. ex Fr.) Fr.		+	<i>Carpinus?</i>
<i>Armillariella mellea</i> (Vahl. ex Fr.) Kumm.	++	++	<i>Quercus</i> , <i>Carpinus</i>
<i>Pseudoclitocybe cyathiformis</i> (Bull. ex Fr.) Sing.	+		<i>Quercus</i>
<i>Panellus stypticus</i> (Bull. ex Fr.) Karst.	++	++	<i>Quercus</i> , <i>Carpinus</i>

Vrsta	s. s.	m. s.	s-t
<i>Gerronema fibula</i> (Bull. ex Fr.) Sing.	+		<i>Quercus</i>
<i>Lepista nuda</i> (Bull. ex Fr.) Cooke		++	H
<i>Flammulina velutipes</i> (Curt. ex Fr.) Sing.		+	<i>Ulmus</i>
<i>Mycena galericulata</i> (Scop. ex Fr.) S. F. Gray	++		<i>Quercus</i>
<i>Mycena inclinata</i> (Fr.) Quél.	++		<i>Quercus</i>
<i>Mycena galopoda</i> (Pers. ex Fr.) Kumm.	++		S
<i>Marasmius bulliardii</i> Quél.	+		S
<i>Pleurotus calypratus</i> (Lindbl. ap. Fr.) Sacc.		+	<i>Populus</i>
<i>Tephrocycbe rancida</i> (Fr.) Donk		+	S
Amanitaceae			
<i>Pluteus atricapillus</i> (Secr.) Sing	+	+	<i>Quercus?</i>
Russulaeaceae			
<i>Russula delica</i> Fr.		+	M
<i>Russula virescens</i> (Schff.) Fr.		+	M
Coprinaceae			
<i>Coprinus disseminatus</i> (Pers. ex Fr.) S. F. Gray	++	++	<i>Quercus</i>
<i>Coprinus micaceus</i> (Bull. ex Fr.) Fr.		+	<i>Quercus?</i>
<i>Psathyrella hydrophila</i> (Bull. ex Mérat) R. Mre		++	<i>Quercus</i>
Strophariaceae			
<i>Hypholoma sublateritium</i> (Fr.) Quél.	+	+	<i>Quercus</i>
<i>Hypholoma fasciculare</i> (Huds. ex Fr.) Kumm.	++		<i>Quercus</i>
Cortinariaceae			
<i>Inocybe geophylla</i> (Sow. ex Fr.) Kumm.	+	+	T
Nidulariaceae			
<i>Cyathus striatus</i> (Huds. ex Pers.) Willd. ex Pers.		+	<i>Carpinus?</i>
Auriculariaceae			
<i>Auricularia mesenterica</i> Pers.	++	++	<i>Quercus</i>
Lycogalaceae			
<i>Lycogala flavo-fuscum</i> Rost.	++		<i>Quercus</i>
<i>Lycogala epidendrum</i> Fr.	+		<i>Quercus</i>

s. s. = stare sastojine (rezervat), old stand; m. s. = mlade sastojine, young stands; s-t = substrat, substrate; +++ = vrlo česta, very frequent, ++ = česta, frequent; + = rijetka, rare; S = stelja, litter; H = humus; T = ogoličena zemlja, naked soil; M = mikorizna vrsta, mycorrhizic species. U nekim slučajevima nije drvo moglo biti točno identificirano, pa je stavljen upitnik.

Analiza rezultata ispitivanja pokazuje da 9,83% zabilježenih gljiva pripada razredu *Ascomycetes* i 86,91% razredu *Basidiomycetes*; na *Myxomycetes* otpada svega 3,26%, jer su uzete u obzir samo velike vrste. Od toga su 6,55% *Xylariaceae*, 1,63% *Diatrypaceae*, 1,63% *Pezizaceae*, 4,92% *Meruliaceae*, 1,63% *Corticaceae*, 3,26% *Stereaceae*, 19,67% *Polyporaceae*, 3,26% *Ganodermataceae*, 3,26% *Hymenochaetaceae*, 1,63% *Fistulinaceae*, 1,63% *Boletaceae*, 29,50% *Tricholomataceae*, 1,63% *Amanitaceae*, 3,26% *Russulaceae*, 4,92% *Coprinaceae*, 3,26% *Strophariaceae*, 1,63% *Cortinariaceae*, 1,63% *Nidulariaceae*, 1,63% *Auriculariaceae* i 3,26% *Lycogalaceae*.

Prema izvjesnim taksonomsko-ekološkim obilježjima uočeno je da prevladavaju one gljive koje naseljavaju drvenaste supstrate, odnosno lignikolne vrste (83,6%), dok daleko manji procent (16,4%) otpada na one koje kao supstrat koriste stelju, golo tlo ili su mikorizne vrste. To je vjerojatno većim dijelom posljedica visoke vlage, koja je izrazita tokom periodičnih pojavljivanja vode, što uvjetuje na jednoj strani optimalne prilike za razvoj gljiva na drvetu, a na drugoj strani ukazuje na relativno nepovoljne uvjete za opstanak onih predstavnika koji za svoje razviće koriste drugu podlogu (tlo, steliu itd.). Na razvoj karpofora gljive utječu međutim i vremenske prilike koje u istim mjesecima različitih godina mogu biti različite. Stoga će tek dalja istraživanja pokazati da li je taj omjer stvaran ili će se promijeniti u korist jedne ili druge ekološke grupe.

U najvećoj množini ustanovljene su saprofitske lignikolne vrste karakteristične za panjeve, izumrla ležeća stabla, opale grane, iverje itd ne samo hrastovih nego i drugih listopadnih šuma. Najobilnije se javlja *Stereum hirsutum*. Njemu se pridružuje *Trametes gibbosa*, ali samo na panjevima graba i to u jednom dijelu šume gdje je gotovo čista sastojina tog drveta. Pored njih često su nazočni makromiceti *Hypoxylon fragiforme*, *Xylospheera hypoxylon*, *Bjerkandera adusta*, *Trametes versicolor*, *Schizophyllum commune*, *Panellus stypticus*, *Coprinus disseminatus* i *Auricularia mesenterica*. Na šumskoj steliu su slično zastupljene *Laccaria laccata* i *Mycena galopoda*; ova posljednja se može pojavljivati i na trulim panjevima, no na njima nije ovdje ustanovljena.

Predstavnici iz ostalih ekoloških skupina javljali su se rjeđe. posebno parasitske vrste *Fistulina hepatica*, *Phellinus robustus*, *Ganoderma applanatum*, *Laetiporus sulphureus*, *Fomes fomentarius*, koje su inače. naročito prve dvije, česte na starim hrastovima.

Na ovom mjestu, u cilju upotpunjavanja podataka o geografskoj distribuciji rijetkih i zanimljivih gljiva treba istaći vrste:

Peziza varia (Hedw.) Fr. nađena je u dva navrata: u listopadu 1971. i 1972. godine, na istom izumrlom ležećem stablu hrasta. Oba puta javio se priličan broj plodišta. Ona su imala veći promjer od uobičajenih dijagnoza, oko 10 cm. Lako se poznaie po karakterističnoj mikroskopskoj građi, jer se meso apotecija ispod himenija sastoji od pet jasno izraženih slojeva.

Schizophora phellinoides (Pil.) Domañ. (*Poria pseudoobducens* Pil.) Gljiva je tek nedavno priznata kao samostalna vrsta (Domañski 1969), pa se o njenom rasprostranjenju u Evropi još malo zna. Plodište je resupinatno sa sitnim porama (4—7 na mm), koje su u početku razvoja blijede, a naskoro postaju žućkasto narančaste. Ustanovljena je u našoj

zemlji dosada još na dva lokaliteta, oba puta u šumama lužnjaka: kod Čičke Poljane blizu Velike Gorice južno od Zagreba (det. Z. Pouzar, Prag) i u Krakovskom gozdu (između Brežica i Novog Mesta), i po svoj prilici neće biti kod nas rijetka.

Ganoderma adpersum (S. Schulz. Donk. Prema dosada poznatim lokalitetima (Tortić 1971) Prašnik je njeno novo nalazište u Jugoslaviji.

Pleurotus calyptratus (Lindbl. ap. Fr.) Sacc. Ovu su vrstu sabrali S. i M. Tortić 12. VII 1971. na granama oborene topole i time je prvi put utvrđena za Jugoslaviju. Veoma je rijetka: Pilat (1935) je navodi samo iz jednog lokaliteta u Švedskoj i jednog u Austriji blizu Beča. Ustanovljena je kasnije na četiri lokaliteta u Čehoslovačkoj (Kotlaba i Pouzar 1965; prema pismenom saopćenju ovih autora otkrivena je u najnovije doba još na nekoliko lokaliteta). Moguće je da je nađena i oš negdje, no u nama pristupačnoj literaturi nismo našli podatke o tome. Na osnovi dosadašnjih istraživanja vezana je za rod *Populus*, što potvrđuje i naš nalaz. Čini se da se plodišta razvijaju pretežno u ljetnim mjesecima, jer je na lokalitetima iz Čehoslovačke sakupljena od travnja do srpnja i početkom mjeseca rujna; nažalost nije nam poznato doba nalaza na ostalim lokalitetima. Gljiva se vrlo lako prepoznaje po karakterističnom lepezastom izgledu (pričvršćena je sa strane na supstrat). Odozgo je svijetlosiva, gotovo bjelkasta, a najvažnije joj je obilježje bijeli velum, koji podsjeća na onaj u vrste *Gomphidius glutinosus* i dosta dugo prekriva guste bijele lamele. Kasnije se velum trga i gubi, pa je i kod našeg najvećeg primjerka već bio sasvim nestao, dok je kod ostalih, manjih, bio lijepo razvijen. Nažalost su se primjerci osušili prije nego smo ih mogli fotografirati u svježem stanju. Sačuvani su u herbariju Instituta za botaniku u Zagrebu (ZA).

Lycogala flavofuscum Rost. Rasla je u većem broju primjeraka u listopadu 1971. na izumrlom i trulom ležećem stablu hrasta lužnjaka, zajedno s *Peziza varia*. Prema literaturi je rasprostranjena ali rijetka vrsta. Promjer etalija, čija je površina olovno siva i fino ispucana u sitna polja, iznosio je 4—8 cm.

*

Autori zahvaljuju dr F. Kotlabi i dr Z. Pouzaru (Prag) na determinaciji odn. reviziji nekih vrsta reda *Aphylllophorales* s. l.

Z a k l j u č a k

Analizom flore makroskopskih gljiva šume lužnjaka u rezervatu Prašnik kod Okučana determinirana je 61 vrsta, od kojih na lignikolne otpada najveći dio (83,6%). Kao rjeđe ili zanimljive vrste istaknute su *Peziza varia*, *Schizopora phellinoides*, *Ganoderma adpersum*, *Pleurotus calyptratus*, *Lycogala flavofuscum*, *Schizopora phellinoides* i *Pleurotus calyptratus* su ovime prvi put publicirani za našu zemlju.

Literatura

- Dennis, R. W. G., 1960: British Cup Fungi, London.
- Domański, S., Orloš, H., Skirgiełło, A., 1967: Grzyby III. Żagwiowate II. Szczeciakiowate II. Warszawa
- Domański, S., 1969: Grzyby zasiedlające drewno w Puszczy Białowieskiej. VIII. *Schizopora phellinoides* (Pil.) comb. nov. Acta Soc. Bot. Poloniae 38, 255—269.
- Horvat, I., 1963: Šumske zajednice Jugoslavije. Šumarska enciklopedija 560—590. Zagreb.
- Jahn, H., 1971: Resupinate Porlinge, *Poria* s. lato, in Westfalen und im nördlichen Deutschland. Westf. Pilzbriefe 8, 41—68.
- Jahn, H., 1971: Stereoidne Pilze in Europa. Westf. Pilzbriefe 8, 69—176.
- Kotlaba, F., Pouzar, Z., 1965: Další nálezy hlívy čepičkaté — *Pleurotus calyptratus* (Lindbl. in Fr.) Sacc. — v Československu. Čes. Mykol. 19, 53—56.
- Moser, M., 1967: Die Röhrlinge und Blätterpilze (Agaricales). Stuttgart.
- Pilát, A., 1935: *Pleurotus*. Praha.
- Tortić, M., 1971: *Ganoderma adpersum* (S. Schulz.) Donk (*Ganoderma europaeum* Steyaert) and its distribution in Jugoslavia. Acta Bot. Croat. 30, 113—118.

SUMMARY

SOME CHARACTERISTICS OF THE MACROMYCETE FLORA OF THE *QUERCUS ROBUR*-FOREST IN THE NATURE PRESERVE OF PRAŠNIK

Milutin Jelić and Milica Tortić

(Institute of Botany and Botanical Garden of the Faculty of Natural Sciences, Beograd, and Institute of Botany University of Zagreb)

Along the river Sava there still exist large tracts of oak forests (*Quercus robur*), although old stands are very few now. In the forest of Prašnik near Okučani (Fig. 1) there is one of the oldest stands, consisting of 250—350 year old trees and covering 52,49 ha. This part of the forest is treated as a nature preserve.

Mycological investigations were carried out in both the old and the younger parts in July and October 1971, and in October 1972. Although they are not complete, some conclusions could be reached about the main characteristics of the macromycete flora.

In all, 61 species have been identified so far, which are presented in the Table. Most of them (83,6%) belong to lignicolous fungi. The reason is most probably the very high percentage of moisture which offers optimal conditions for species growing on wood, whilst inhibiting the development on other substrates (soil, litter).

The most frequent species were those which are common in oak and other broadleaved forests, such as *Stereum hirsutum*, *Trametes gibbosa*, *Trametes versicolor*, *Bjerkandera adusta*, *Hypoxylon fragiforme*, *Xylospora hypoxylon*, *Schizophyllum commune*, *Panellus stypticus*,

Mucena galopoda, *Laccaria laccata*, *Coprinus disseminatus*, *Auricularia mesenterica*. On the other hand, some fungi which fairly often attack old living oaks were established only in a few instances; they are *Fistulina hepatica*, *Phellinus robustus*, *Ganoderma applanatum*, *Laetiporus sulphureus*, *Fomes fomentarius*.

The following species should be pointed out:

Peziza varia (Hedw.) Fr. It was found twice on the same oak log (October 1971 and October 1972). Both times a relatively large number of apothecia was developed; their diameter was up to 10 cm. This species is easily recognisable, as its flesh is conspicuously stratified in five layers.

Schizopora phellinoides (Pil.) Domań. has only recently been (Domański 1969) recognized as an independent species, and its distribution in Europe is still insufficiently known. In addition to Prašnik, it was found in Yugoslavia only in two similar forests not far from Zagreb (Čička Poljana and Krakovski Gozd). Very probably it is not infrequent.

Ganoderma adpersum (S. Schulz.) Donk. The distribution of this species in Yugoslavia was published elsewhere (Tortić 1971); Prašnik is therefore a new locality.

Pleurotus calyptratus (Lindbl. ap. Fr.) Sacc. was collected in Yugoslavia for the first time by S. and M. Tortić on 12 July, 1971, from the branches of a felled *Populus*. This is a very rare species, which is known from Sweden, Austria and several localities in Czechoslovakia. Up to now it has been found exclusively on *Populus* wood; this has been confirmed by our find too. The largest specimen already lacked the characteristic veil, which was, however, well developed in smaller ones. The specimens are preserved in ZA.

Lycogala flavofuscum Rost. is, according to the literature, a widely spread, but rare species. It is one of the largest myxomycetes; the diameter of its aethalia, growing in October 1971 together with *Peziza varia* on the same oak log, was 4—8 cm.

Milutin Jelić
Institut za botaniku i
botanička bašta
Prirodno-matematičkog fakulteta
Takovska 43
11000 Beograd (Jugoslavija)

Dr Milica Tortić
Institut za botaniku
Sveučilišta u Zagrebu
Marulićev trg 20/II
41000 Zagreb (Jugoslavija)